

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

La nostra cortesia internacional no arriba a deixar d'existir com a nació independent.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY III — Mataró divendres 13 maig 1938 — NUM. 561

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4.00 PESSETES MES

ELS ROIGS

Sota aquest mateix epígraf, «La Dépêche», de Toulouse, publica el següent interessant article, d'Angel Ossorio i Gallardo:

El govern espanyol acaba de fer una declaració política que explica quina és l'Espanya que ell defensa i quines són les seves intencions per l'esdevenidor. Permeteu-me demanar un instant d'atenció als lectors francesos que no estiguin dominats per la passió.

Pel que fa referència a doctrina, el document ministerial no aporta res de nou. Tota la seva substància es troba en la Constitució. Els diferents governs que s'han succeït després del triomf del Front Popular no han fet altra cosa que defensar aquesta Constitució. El que ella conté i el que el Govern repeteix avui és tan moderat, tan circumspecte, que cap país dels que encara no han estat guanyats pel feixisme, no podria reprovar-ho. Independència nacional; república democràtica i parlamentària; respecte a la personalitat dels diversos pobles situats al límit del territori; llibertat de consciència i dels cultes religiosos; liquidació de la propietat agrària semifeudal, no per a convertir-la en dominis de la comunitat, sinó per a convertir-la a la democràcia rural, «mesrassa de la terra que ella treballa»; una legislació social la marxa de la qual d'ací endavant no perdrà contacte amb les necessitats de l'economia nacional; desenvolupament de la cultura; un exèrcit a l'abric de tota hegemonia de tendència o de partit; condemna de la guerra en tant que instrument de la política nacional i reivindicació d'una funció a la Mediterrània que tingui per finalitat la seguretat i la pau.

Què hi ha de revolucionari en tot això? Què hi ha d'alarmant? No és aquest el programa de totes les democràcies del món, començant per França i Anglaterra?

Es deliberadament que no he parlat encara del punt que fa referència a la propietat privada, qüestió aquesta de la qual pren peu la hipòcrita obsessió dels nostres enemics. I bé: el que es diu respecte de la propietat a l'apartat tercer de la declaració — garantia de la propietat i condemna de les acumulacions de riquesa que serveixen per a explotar el ciutadà i subjugar la col·lectivitat — és idèntica, en el fons, i menys audaç en la forma, que el que han dit a aquest respecte Pius XI en la seva encíclica «Quadragesimo anno», en la qual, com ha reconegut Mauriac, el papa s'ha lliurat a «una crítica del règim capitalista modern que no cedeix ni

en perspicàcia ni en força a les crítiques del comunisme».

A remarcar que aquesta declaració-programa està signada per un govern format per republicans, socialistes, catòlics, comunistes i sindicalistes. De manera que la República, tota la República, ha posat el seu aval al peu d'un document de tanta prudència.

Davant d'aquestes veritats tan notòries, els nostres detractors continuaran parlant d'incendis, d'assassinats, de robatoris. Però davant d'aquesta actitud dolorosa, tots els esperits lleials hauran de reconèixer:

a) Que aquesta crims no eren la obra del Govern ni eren inspirats pel Govern.

b) Que si en els primers moments el Govern va ésser impotent per contenir-los; la seva impotència fou deguda al fet que li havien estat robades les armes del poder per aquells precisament avui es planyen de la seva debilitat d'aleshores.

c) Que el Govern des que ha pogut reaccionar, des que ha pogut reorganitzar les seves forces, ha obrat de tal manera que els crims han acabat i que des d'aleshores l'ordre públic està garantit a l'Espanya republicana.

d) Que a l'Espanya feixista els crims han estat infinitament més grans (massacres en massa de milers de persones, bombardeament de poblacions civils, persecució dirigida especialment contra escoles i hospitals); que les execucions foren inestaurades com un sistema polític decretat per les autoritats, i aquestes execucions continuen encara, gairebé al cap de dos anys de guerra. Només cal assenyalar el recent afusellament de l'ex diputat catòlic Carrasco Formiguera, sense que hagi estat possible conèixer si aquest assassinat era fill d'una sentència d'un tribunal.

La declaració governamental precisa tres punts importants i nous:

Primerament el govern s'anomena, no un govern de Front Popular, sinó Govern d'Unió Nacional. Aquesta és l'expressió de la veritat, sense que això doni a entendre que el Front Popular hagi deixat d'existir. El que ha succeït és que Espanya ha realitzat allò que França ha intentat sense èxit. Entorn del Front Popular estan reunits tots els espanyols antifeixistes. Cal recordar l'actitud que tingué davant del Parlament l'ex-president Portela, la col·laboració de la minoria catòlica, l'actitud dels intel·lectuals, dels independents, etc.

La segona novetat consisteix en el fet que per establir la seva estructura jurídica i social la República ofereix, tan aviat com hagi acabat la lluita «un plebiscit que realitzarà amb la plenitud de garanties sense restriccions ni limitacions i assegurarà a tots els que hi prendran part contra tota possible represàlia». Aquesta prometença implica un canvi complet, ja que fins avui es deia que el poble espanyol havia fet el seu plebiscit amb les eleccions del febrer del 1936. Això és veritat. Tanmateix el temps i els fets han aconsellat al Govern que fos consultada altra vegada la voluntat del poble. Si els feixistes obressin honoradament, haurien de respondre i deixar les armes i reclamar els avantatges que aquesta llibertat plebiscitària pot oferir-los.

La tercera novetat consisteix en el fet que una àmplia amnistia és promesa a tots els espanyols que voldran prendre part en la immensa tasca de reconstrucció nacional. La generositat que inspira aquest oferiment és acompanyada d'una enèrgica condemna de tots els traïdors a la Pàtria que covin idees de venjança i de represàlia; tots els fills d'Espanya són cridats a treballar per l'esdevenidor del país. No és això prou clar?

En fi, aquest document està impregnat de la més gran noblesa, de la més ampla provisió i d'una magnífica elevació espiritual i política.

Aleshores, doncs, per què són roigs? En què ho són? El moment no és encara oportú per acabar amb aquesta llegenda estúpida que ningú no creu en el fons de la seva consciència?

Que tots parlin amb franquesa i ens entendrem millor. Alemanya pot dir: «Jo he declarat cínicament que per a imposar al món el nou programa de expansió racial he d'ensorrar França per damunt de tot; per aquest motiu és precís que m'apoderi de les riqueses minerals d'Espanya i que pugui ocupar els Pirineus, on no existeix la línia Maginot.»

Itàlia pot dir: «Per a ressuscitar l'imperi romà és necessari enfondrar la potència naval anglesa i immobilitzar França. I jo no puc fer ni l'una cosa ni l'altra si no puc ocupar la Mediterrània i separar les dues metròpolis de llurs colònies.»

Les nacions democràtiques poden escollir aquest dilema: «O bé no volem a cap preu el risc d'una guerra i preferim creure que els anysells poden encara convèncer amb bons arguments els llops famats», o bé «ens hem d'acomodar a coses que ens desplauen avui i esperem altres temps en que podrem ésser més forts políticament i militarment».

Que cadascú justifiqui a la seva

manera la posició que adopti, però per l'amor de Déu, que s'acabi d'una vegada amb aquest qualificatiu de «roigs», amb la falla del comunisme que regnarà a Espanya, amb totes aquestes grolleries que sols serveixin per a encobrir designis inconfessables.

Es molt còmode voler-ho arranjat tot qualificant l'adverberal de «roig». Gambetta era roig, però hi havia aleshores un cardenal prou intel·ligent per a anunciar als conservadors francesos que vindria un dia que haurien de fer la següent imploració: «Sant Gambetta, pregueu per nosaltres».

Potser vindrà dia que molta gent que avui ens combaten, ploraran llur error i pregaran: «Santa República espanyola i roja, pregueu per nosaltres».

ANGEL OSSORIO

Aquest número ha estat sotmès a la censura

De col·laboració Els grimpadors

Alguna nota d'escàndol al nostre país m'ha fet pensar de deducció en deducció, primer amb els grimpadors de tota mena que pul·lulen en els àmbits polítics i sindicals, i en segon terme amb la burocràcia reformista encrostada en els medis obrers i que tan ofega l'impuls revolucionari de les organitzacions obreres d'esperit de massa més avançat.

Si algú dels nostres lectors té a bé llegir el llibre publicat no gaire temps enrera pel marxista revolucionari Joan Andreu hi trobarà anàlisi minuciosa, pesat, però substancial de veritat, que recolza tot allò que ens proposem dir en aquest article.

En l'al·ludit llibre es posa de relleu les característiques i qualitats més notables de tota la burocràcia reformista en general i la del dirigent burocratitzat que ocupa llocs preeminentes dintre no importa quina organització obrera o política del nostre país com de tots els altres països on hi hagin masses treballadores organitzades.

La lectura d'aquest llibre ens fa pensar en els grimpadors. I no pensem precisament en el noble i coratjós grimpador de muntanya que portat per l'anhel de conquesta d'altures espirituals i físiques s'exposa a rompre's la crisma. Per aquest la nostra simpatia. Pensam en els altres als quals, cal foragitar com més aviat millor de molts dels llocs que ocupen, doncs sovint són el motiu del desprestigi que plana al damunt de tot moviment revolucionari.

El grimpador, no cal dir que és un subjecte conegut en totes les èpoques. Actiu, tossut, audaç...

En temps de les monarquies absolutes el grimpador tenia molta vida; en el món capitalista molts dels seus magnats o bandits, i per tant dictadors contra les classes laborioses, no han estat res més que uns grans audiciosos i hàbils grimpadors afiançats pel sistema liberal burgès afiançat amb les conquestes polítiques de la Revolució francesa. Aquests magnats o bandits es poden dir Rochii, Rockefeller Strawiski, etcètera.

En la política, més ençà del nostre món republicà, Lerroux, Anguera de Sojo, són magnífics exemplars de cíncics grimpadors d'altures governamentals.

En el món polític proletari no manca qui coneix el monstre que ha grimpat per tot un armatots burocràtic reformista, amb grapes a peus i mans fins aconseguir implantar una dictadura personal i burocràtica.

En les organitzacions sindicals obreres cal que això no succeeixi. És precís extirpar l'arrel d'aquesta mala herba que s'enfila amb males intencions. En el cas millor, o sia en el cas que es descobreixi el seu bellugueix no podrem evitar que hagi fet perdre més temps enredant moltes coses i el posar al descobert certes toleràncies amb individus que de lluny ja se'ls sentia les peixades de sobates ferrades amb que anava calçat des de molt temps per assolir llocs burocràtics sindicals.

Per triomfar en aquest atrevit mal esport és precís, pel que es veu ara, ésser fi, valent i tírric al dret.

La primera d'aquestes tres condicions a vegades a algú li manca, i de aquí ve l'entrebancada sorollosa i ridícula en que un hom es pot trobar. És clar que la decisió dels treballadors conscients pot impedir amb un gest enèrgic qualsevol mala actuació i això és el que cal, que el gest enèrgic es repeteixi i el camí quedarà desbrossat de tots els grimpadors burocràtics que gairebé sempre acaba ben per mitjà del reformisme que els hi guanya el cor en ésser un fre pels anhels revolucionaris de les masses organitzades.

El grimpador burocràtic, reformista quan ja assolit el seu objectiu, quan és al cimall de les seves ambicions personals, com que és actiu, és perillós: es torna desconfiat, pensa constantment amb els altres que ha deixat al darrera i que li voldran disputar el lloc que tant esforços li ha costat i desseguida procurarà teixir una xarxa de buròcrates poc escrupulosos al seu voltant, fidels a ell, que l'acorassin contra tot mal temps. Si pot ésser poca crítica, si pot ésser menys violència. Legalisme, normes orgàniques, reglament; moderació, estudi, comissions, tot surt. La solu-

LA NENA Carme Ferrer Mainou

HA MORT A L'EDAT DE 14 ANYS

E. P. D.

Els qui la ploren: pares, Joan i Joaquina; germanes, Montserrat i Pilar; cunyat, Antoni Simon Caldas; avi matern, Joaquim Mainou; nebot, Josep Simon Ferrer, oncles i ties, cosins, família tota i la "Compañía Hispano-Islandesa S.A.", en assabentar els amics i coneguts de tan sensible pèrdua, els preguen l'assistència a la casa mortuòria, Plaça de Pi i Margall, 24, BACALLANERIA, avui divendres, a les quatre de la tarda, per acompanyar el cadàver al cementiri, per qual favor els quedaran molt agraïts.

Mataró, 13 de maig del 1938.

ció, i els homes de la presó posem per cas, no. S'agafa tal afició a l'estudi de tot l'estatuït que sovint veureu que per la demanda més simple de reparació de justícia, es remenen papers, es perden papers, es tornen a fer expedients, informes, i et trobes que al cap d'evall de tot tragí no hi veus sinó que les ganes de no solucionar res per no disgustar als que feren aquell tort.

Això i molt més és el resultat del triomf dels grimpadors reformistes. Fins quant els treballadors conscients i lliures toleraran la manca de democràcia proletària al si de tot organisme obrer i la manca d'exercici crític davant el reformisme burocratitzat? No ho sabem. El que sí sabem és que fa molta falta i també que cert bon exemple vingut d'un grup de combatents voluntaris es repeteixi i tots hi sortirem guanyant.

JOSEP DUART

Capó dels Invàlids Bon Cooperatiu

Se posa a sonetxejat del públic general que en el sortej efectuat avui a la Conselleria d'Assistència Social, corresponent al dia 12 de maig del 1938, segons consta a l'acta de poder d'aquesta Conselleria, el premi de vint-i-sis pessetes ha correspost al

Número 194

En números corresponents, presentats amb tres pessetes, són els següents:

094 - 294 - 394 - 494 594 694 794 894 - 994.

Mataró, 11 de maig del 1938

El Conseller d'Assistència Social
Josep Serra.

Han suïcidat Yagüe?

Existeixen diferents tipus de plebiscits. Nosaltres, els espanyols d'Espanya, de l'Espanya no subjugada ni als generals ni als colonitzadors italians i alemanys, tenim bones proves de com tot ho volem donar per la nostra política d'alliberació per sempre; no sols perquè el nostre exèrcit és un exèrcit totalment de voluntaris, sinó també amb el reforç que ens donen cada dia els que amb totes les exposicions es passen als nostres rengles per a combatre contra els negres, tacats de sang. Tantes vegades com han dit que arribaríem a un plebiscit, nosaltres ens hem remès a l'entusiasme inacabable de tota la zona lleial, en la qual sempre que s'ha demanat com a dos, espontàniament hem donat com a vuit. El fervor ens ha salvat sempre, i el fervor, l'entusiasme d'espanyols lliures, ens fa guanyar la guerra.

El món de la banca, i del sabre, va tenir uns moments d'estupor llehores que Madrid no va voler que els moros i els legionaris possessin en ell la seva petja indigna. S'havia donat per acabada la resistència «roja» quasi des de la pèrdua de Badajoz, i els bons burgesos, i les cancelleries, se sorprendrien de la resistència d'un grup de folis contra un poderós exèrcit dotat de les millors màquines alemanyes i italianes. Ja llavors guanyàrem, a força d'entusiasme, el primer plebiscit, i més d'un ministre de Afers Estrangers de governs democràtics varen córrer el ridícul de veure's desmentits d'allò que havien afirmat que «en la guerra civil espanyola els desparracats milicians havien estat aixafats per l'exèrcit organitzat de Yagüe».

Però fou més gran la sorpresa, àdhuc el malestar, quan venguem al Jarama, a Pozoblanco; quan atacàvem a Brunete. «No podia ésser!»; per a la diplomàcia era un revés que els «roigs» tinguessin un exèrcit capaç, i fins hi havia el perill que guanyessin batalles que tressin per terra un cert repartiment peninsular ben pre-

parat al camp de batalles del capitalisme: Sobre Andalusia la influència B. Sobre el Cantàbric, la influència B. Sobre Catalunya, la influència C. Sobre Castella, la influència D...

No se'ns venien armes, i haguérem de defensar-nos amb les dents. Així i tot, demostràrem que les nostres dents valien per moltes metralladores, i la nostra voluntat combativa per molts tancs. Els comandaments militars estrangers —no feixistes— ens observaven intriguats i admirats, i quan vàrem prendre Terç se'ns donà definitivament importància pels estats majors.

Alemanya i Itàlia no s'havien compromès en l'aventura espanyola per a honor dels generals sublevats; els interessos del feixisme necessitaven «abatre el valor espanyol», i desencadenaren l'ofensiva rabiosa contra Catalunya i Llevant. Milers d'armes automàtiques, pesades, i centenars de milers d'homes per a l'avanç. Els primers moments foren de passeig militar per a ells.

Als espanyols no ens va donar la gana de deixar-nos vèncer, i ens clavàrem a terra. L'hora no ha deixat d'ésser greu, però ja van els exèrcits estrangers vacil·lant i al «no passaran» que va salvar el nostre primer període gravíssim de la nostra guerra d'independència, ha seguit el «Resistir» de la victòria.

Què passarà, ara? La fera dels assassins de Badajoz, Yagüe detingut a Madrid i detingut a Catalunya per nostre exèrcit, ha reconegut les virtuts dels «roigs», i ha fet acusacions contra els invasors. No ha estat el seu patriotisme el que ha saltat com un arc, ha estat el seu orgull de militar el que s'ha sentit ferit perquè un general italià l'ha tractat no gens menys que com a un caporal de companyia.

L'assassí Yagüe, el traïdor Yagüe, ha sabut en la seva pell el que costa traïcionar la seva pàtria i ha estat empresonat a Saragossa. Ja ell mateix representa també, a desgrat seu, una fita en el plebiscit sobre per a qui seria Espanya després d'acabada

Dr. R. Perpinyà - Oculista

AJUDANT DEL DOCTOR LAPERSONE DE PARIS

MATARÓ

B. Durruti (St. Agustí), 55 Provença, 185, 1.ª, 2.ª entre Aribau i Universitat De 4 a 7 tarda

Dimecres, de 11 a 1. Dissabtes, de 5 a 7

BARCELONA

De 4 a 7 tarda

TELEFON 72554

la guerra a la manera com la volgues sin acabar Alemanya i Itàlia.

La sinistra figura de Yagüe no val l'espai que ocupem en el comentari; més, ara que Alvarez del Vayo ha afirmat a Ginebra que «la República espanyola no admet ni mediació ni armistici», portem ací el comentari sobre el general per a afirmar que resistirem fins a vèncer les hordes invasores, mestresses de tot aquell territori, incloses amb preferència les seves riqueses.

Si el Yagüe ha estat «suïcida» com deixen entreveure les agències informadores, que vagi a l'Infern de cap. Allò simptomàtic, és de com ja la teoria del «suïcida» comença a prendre arrel al territori deslleial, és a dir, com la terra de Franco es germanitza veloçment.

Ha mort Yagüe. No valen tots els generals traidors junts ni la terra espanyola on se'ls dona sepultura.

MATEOS

JOVÉ I GUARDIOLA — XEREÇ
 CONYAC JOVÉ I GUARDIOLA
 CÒNYAC SIR GUILLAUME
 CONYAC GRAN PARRAL
 CONYAC VIVES
 Confiteria BARBOSA — Mataró

Informació local

DIETARI

No n'hi ha.

L'hem acabat.

No en tenim.

Heus ací els lemes de l'economia novíssima.

**

La tècnica és aquesta:

Es calculen les despeses generals, alimentació, vicis, dependència, et cètera: tantes pessetes

I al matí, s'obre la porta de l'establiment a les set, posem per cas.

Que a les nou ja s'han guanyat aquelles pessetes...

Ja no es ven més.

I la resta del dia es passa calculant els nous preus que caldrà aplicar l'endemà, per tal que els beneficis necessaris s'hagin fet abans de les vuit.

**

No n'hi ha.

L'hem acabat.

No en tenim.

La veigonya, oi?—Ch.

Atenció, Empreses Col·lectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publica, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.^è En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'Interventor, el següent:

a) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

Art. 14.^è A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes ací establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legalitzacions del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i Institucions d'Estalvi de Catalunya hauran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propiament, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 15 d'abril del 1938.

ALCALDIA DE MATARÓ.—Anunci.—Segons em comunica el ciutadà Recaptador de Contribucions d'aquesta Zona, la cobrança voluntària de la contribució industrial i de comerç corresponent al segon trimestre d'enguany, s'efectuarà tots els dies feiners, pel matí, fins el 10 del pròxim mes de juny, en l'esmentada Oficina situada al carrer de Bakunin n.º 12.

Igualment es continuarà cobrant, per darrer termini fins el 30 del present mes de maig, les cèdules personals corresponents als veïns d'aquest terme municipal.

El que aquesta Alcaldia es complau a posar a coneixement dels contribuents pels esmentats conceptes Industrial i Cèdules personals, per a que dintre dels terminis assenyalats, procurin retirar llurs rebuts i documents per evitar-se els recàrrecs consegüents.

Mataró, 10 de maig del 1938.—L'Alcalde, Ramon Mollist.

MORALES PAREJA — XERES

Demaneu sempre:

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA Morales Pareja

CONYAC JULIO CESAR

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

AJUNTAMENT DE MATARÓ.

Anunci.—La Corporació municipal, en sessió de 22 del prop-passat abril, acordà concedir el termini de trenta dies a comptar de l'endemà de la data de la notificació de l'acord de concessió de permisos per a obres, instal·lacions o serveis municipals, per

a que els peticionaris interessats, beneficiaris o concessionaris, satisfacin els drets municipals establerts en les corresponents tarifes, imposant-se el vinticinquè per cent d'augment si transcorreguts els trenta dies no acreditessin tenir satisfet l'import o no haver fet ús, encara, de la concessió per no haver començat les obres, instal·lacions o del servei corresponent; devent comprendre's en l'expressat acord a tots els concessionaris que es trobin en descobert en l'actualitat, del pagament dels al·ludits drets municipals, si no justifiquen poder amparar-se en les prescripcions legals que els eximeixi de complimentar les que preceptuen l'aplicació de drets per al pagament dels quals hagin estat requerits en deguda forma.

El que s'anuncia per a coneixement general.

Mataró, 9 de maig del 1938.—L'Alcalde, Ramon Mollist.—P. A. de la C. de C. M. El Secretari subst., J. Illa Ros.

Per 50 cèntims poden fer un bon obsequi, amb

ILURNO

postre matoroní

Demaneu-los en les bones tendes de queviures. — Fabricats per PASTISERIA BATET.

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA

CONYAC JULIO CÉSAR

de la casa xeressana

MORALES PAREJA

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

COMPRARÉ NEVERA ELÈCTRICA tipus familiar, ofertes al carrer Néstor Mackno, 19 (carrer Nou), Mataró.

—Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per a fer un present de bon gust.

**AJUNTAMENT DE MATARÓ
 Conselleria - Regidoria
 de Finances i Proveïments**

AVÍS

Es recorda a tots els ciutadans que han de canviar d'establiment per a proveir-se dels articles que reparteixi aquesta Conselleria, amb motiu del nou acoblament que s'està portant a cap, la obligació que tenen de presentar-se en les hores d'oficina amb la tarja de raonament, al primer pis de la Casa Consistorial, fins el proper dissabte a la una de la tarda.

Els que no compleixin aquest requisit no astaran inclosos a cap establiment i no tindran dret a cap reclamació.

Mataró, a 12 de maig del 1938.—El Conseller Regidor, Josep Calvet.

MANÇANILLA «LA MAJA»

XERES PINÍSSIM «PETRONIO»

MORALES PAREJA — XERES

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Llegiu **LLIBERTAT**

Informació del dia

Barcelona

Presidència de la Generalitat

El President de Catalunya, senyor Lluís Companys, passà gran part del matí d'ahir treballant en el seu despatx de la residència.

En el despatx oficial, rebé les visites dels consellers senyors Pi i Suñyer i Vidella i la dels diputats senyors Companys i de Sucre.—Fabra.

Governació

La jornada d'ahir fou dedicada pel conseller de Governació i Assistèn-

cia Social a despatxar assumptes del seu departament.

S'entrevistà amb el Director general d'assistència als refugiats.—Fabra.

Hisenda

El senyor Josep Terradelles, conseller de Finances de la Generalitat, rebé ahir l'alcalde de Barcelona, senyor Salvador, el sots-secretari de Cultura i els senyors Guinard i Canadell.—Fabra.

La Justícia

El Tribunal de Guàrdia ha fallat, darrerament, les causes següents:

Dues penes de mort, dues condemnes de 30 anys de presó i dues de sis anys, pel delictes d'alta traïció.

Ha estat condemnat a mort Joan Fernández i a 30 anys de reclusió una dona.

En la causa contra uns atracadors que es dedicaven a robar en els establiments, s'han dictat quatre penes capitals, dues condemnes de 20 anys i una altra de 10.

I, pel delictes d'espionatge, dues penes de mort i tres a 30 anys.—Fabra.

Parlament de la República

El senyor Martínez Barrio ha rebut la visita del general Asencio, al qual li ha estat sobressida la causa que se li seguita, amb tots els pronunciaments favorables.

També ha estat visitat per varis diputats.—Fabra.

Estranger

El Negus a Ginebra

GINEBRA.—L'emperador d'Etiòpia, acompanyat del seu ministre de Negocis Exteriors, Dr. Marín, ha arribat a Ginebra, per tal de defensar, personalment, davant la Societat de les Nacions, l'obligació d'aquest organisme a no acceptar com a bona la dominació italiana sobre Etiòpia.

A l'estació, la policia s'ha vist obligada a contenir la multitud, la qual ha rebut al Negus entre mig d'entusiasmades aclamacions i aplaudiments.

S'estima però, que tot això no influirà per a res en les decisions internacionals i que serà acceptat el criteri anglès de deixar en llibertat a tots els països per a reconèixer o no la conquesta italiana.—Fabra.

La confiança

BRUSSEL·LES.—Acabada la discussió del pla de reorganització financera del Govern, la Cambra II ha concedit un vot de confiança.—Fabra.

A la presó

RIO DE JANEIRO.—Els caps integrallistes Klinger i Selgado i nombrosos caps i oficials de l'exèrcit i la marina, han estat empresonats.

Davant el palau presidencial han estat recollits nou morts i diversos ferits.

Les ferides del príncep de Breganza, no són pas de consideració.—Fabra.

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

El Profeta

PARIS.—La festa del «Molud», en commemoració del naixement del profeta, ha estat celebrada a la mesquita de París, assistint hi un gran nombre de personalitats musulmanes.—Fabra.

Recolecció

BUENOS AIRES.—Han estat recollits dotze mil exemplars del periòdic estrangers i tres mil insignies anarquistes.—Fabra.

Llegiu **LLIBERTAT**

DARRERA HORA

Comunicat oficial d'anit

EST.—En el sector de Tremp les nostres forces han avançat les línies en la cota 746, propera a Rubies, fent fugir a l'enemic.

Les forces enemigues han intentat un cop de mà sobre algunes de les nostres posicions del sector, però foren refusades amb baixes vistes. En la resta del front escassa activitat militar limitada als habituals tiroteigs.

LLEVANT.—Els repetits i violents atacs de l'enemic sobre les nostres posicions de Vèrtex Barragón, sector de Cuevas de Berma, foren rebutjats. La pressió dels facciosos fou continguda brillantment, conquistant les forces pròpies en un vigorós contraatac una cota que domina el poble.

Ademés de presoners, es capturaren 3 metralladores Fiat, 6 fusells metralladores, morters, caixes de municions i altre material de guerra.

En els demés exèrcits, sense novetat.

Aviació

L'aviació estrangera al servei dels facciosos ha realitzat dues agresions sobre Barcelona, portades a cap per cinc «Junkers». Foren llançades gran nombre de bombes que causaren danys i víctimes en la població civil.

Contra els desaprensus

El Director general de Seguretat ha saludat als periodistes i els ha dit que no està disposat a consentir que mentre en el front es lluita a la reraguarda hi hagi qui s'enriqueixi, abusant de la situació. Des de dilluns seran fixats a tots els aparadors els preus de cada article i seran perseguits inexorablement els contraventors de les taxes i preus normals.

Ha afegit que d'acord amb l'Alcalde de Barcelona seran preses mesures per regular el

tràfec i que en altre ordre ha disposat que el nombre de cabarets sigui reduït a la meitat.—Fabra.

Estranger

La 101 Assemblea de la S. de les N.

El cas d'Etiòpia, vergonya internacional

GINEBRA.—A les 10'30 s'ha obert la reunió. Als pocs moments, en mig d'un silenci impressionant, ha entrat el Negus i el seu seguici.

Pren la paraula Lord Halifax i aboga perquè es legalitzi la situació d'Etiòpia. El govern anglès no creu que les resolucions que ha pres el comitè als membres de la S. de les N. perquè adoptin una resolució per unanimitat, ni poden ésser acusats de deslleials en prendre llibertat de acció.

Segons ell, és molt millor reconèixer la victòria d'Itàlia a Etiòpia que no pas entretenir-se a discutir si ha d'ésser «de facto», o «de jure», ja que Itàlia domina la major part del país sense que cap exèrcit indígena controlat s'hi oposi.

El manteniment de la situació actual seria continuar el desordre internacional i declarar que en reconèixer la conquesta italiana el govern no sanciona ni aprova els mètodes i mitjans emprats per Itàlia per a fer-ho possible.

Creu que d'acord amb l'esperit de l'organisme ginebrí s'ha d'acordar en el sentit que els Estats siguin lliures de decidir en el sentit que vulguin per ells mateixos.

El discurs del Negus

Seguidament es concedeix la paraula al Negus. Diu que ha vingut a defensar el seu poble d'una ignomínia que se li fa. Però que acaba de sortir d'una llarga malaltia i per tal de no fadigar-se serà llegit el memoràndum que acompanya. El seu secretari el llegeix en francès.

Etiòpia—diu—puja el calvari de la seva tragèdia i ve a demanar a les potències que desvirtuant pactes i tractats han fet possible l'agressió. La por i la feble moral en no oposar-s'hi ha permès que després de l'agressió d'Etiòpia vinguessin altres agressions tan vergonyoses com la seva.

Creu que l'acord anglo-italià en reconèixer la conquesta d'Etiòpia és molt lleuger i espera que el govern anglès voldrà tornar a estudiar l'assumpte.

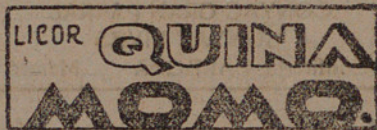
Protesta davant del món del que s'ha dit. No és veritat que Itàlia domini el país, sinó

que solament per mitjà de guarnicions domina nuclis urbans i quan ha intentat inter-nar-se, malgrat els avions ha hagut de tornar a evaquar per la pressió de les forces etiòpiques.

Considera com una condemna a la mort d'Etiòpia que faria la S. de N. si prengué l'acord proposat.

El Negus acaba dient que per la defensa de la soberania i de la independència d'Etiòpia seguirà contra Itàlia una guerra sense quarter fins assegurar la victòria.

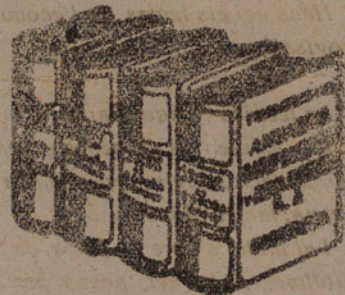
La sessió de la tarda ha estat ocupada als discursos de diversos delegats i després d'una aclaració del President s'ha acordat que el debat segueixi demà.—Fabra.

NO BELIOM QUE S'ÉS

4

de sales de que es compra en complicitat

GENY FERRERES

Geny Ferreres

Geny Ferreres

Geny Ferreres

Geny Ferreres

Geny Ferreres

Hostal Bonaventura Durruti

aplèndid servei de coberts i a la carta
Gran saló per a Banquets i Festes
Habitacions amb aigua corrent
1 quartos de bany
Garatge en el mateix Hotel

2. Durruti, 1 Permi Galan, 377 Telèfon 128

Per braguers, faixes, mitges, aparells ortopèdics i demés

Preus reduïts

Casa Català

F. Galan, 322 Mataró

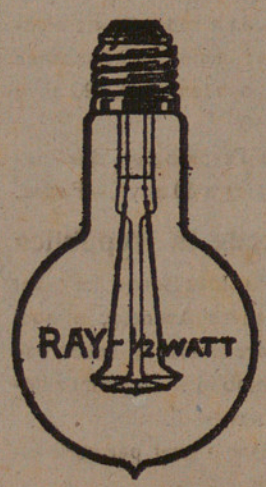
AJUNTAMENT DE MATARÓ

Hospital Municipal

Servei públic de Banys

HORARI PER A LA TEMPORADA D'ESTIU

Dies feiners: de 8 matí a 7 tarda
Diumenges: de 8 matí a 1 tarda

MILESA

Manufactura Ibèrica de Làmparas Elèctriques S. A.

Bombetes de tots els tipus

Usuals: «Pera», «1/2 watt», «Standard», «Opalines», «Llum del dia».

De fantasia: «Flames», «Esfèriques», «Perfums», «Cilindriques», «Xinxetes», etc.

Fàbrica a Mataró: FRANCESC LAYNET (Pineda 3) Telèf. 109

IMPREMTA MINERVA. — MATARÓ

LLEGIU

LLIBERTAT